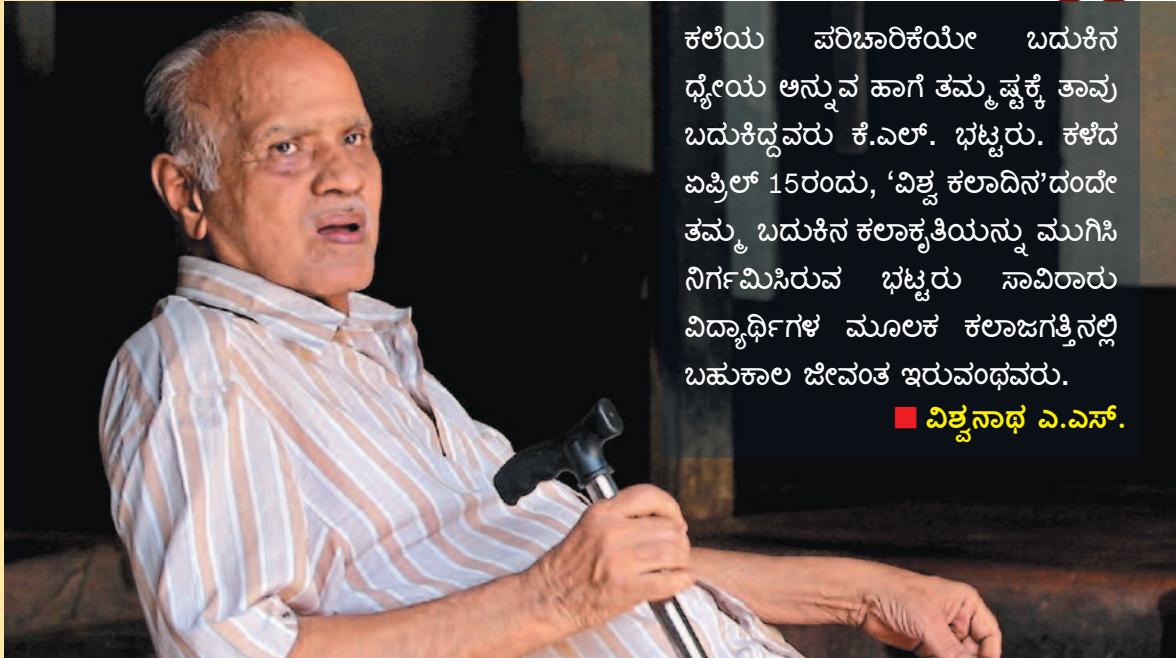

ಕೊಂಚ್ವೂ ಹಮ್ಮಿ ರದ ಕುಂಚಸಾಧಕ ಕೆ.ಎಲ್. ಭಟ್ಟ

ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಕಲಾಕಾರ, ಅಪ್ರತಿಮು ಕಲಾವಿದ, ಕುಂಚಪ್ರಭು ಮಹಾನ್ ಕಲಾಗುರು - ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪದಗಳಿಲ್ಲಾ ಅವರ ಎದುರು ಬಂದಾಗ ಲೋಳಲೋಟ್ಟಿಗಳನ್ನಿಸಿ ನಗ್ಗೆಗೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಸರಳ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅವರಾದ್ದು. ಪ್ರಾಯಶಃ 'ಕಲೆ'ಗಿಂತ ತಾನು ಒಂದಂಗುಲ ಕೆಳಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿನಯದಿಂದ ಭಾವಿಸಿ ಬದುಕಿ ತೋರಿಸಿದವರು ಕೇಮ್ಪುಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭಟ್ಟರು.

ಸ್ವಜನಶೀಲ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಕಾರಂತ, ಹೆಚ್ಚಾರ್, ಜಿ.ಎಸ್. ಶೈಕ್ಷಣಿ ಅವರಂಥ ಮೇರು ಪ್ರತಿಭಾಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಉದ್ದೇಶಿಯೇ ಕೆಲಾ. ಭಟ್ಟರಿಗೂ ಜನ್ಮಭಾರತಿ. 1941ರ ಮಾರ್ಚ್ 22ರಂದು ಉದ್ದೇಶಿಯ ಕೆಮ್ಪುಣಿನಲ್ಲಿ ರಾಜಗೌರ್ವಾಲ ಭಟ್ಟ ಮತ್ತು ಸೀತಮ್ಮಣಿಗೆ ಜನಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭಟ್ಟರಾದ್ದು ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಬೇಕಿದವರು. ಹ್ಯಾಸ್ಟ್ಲಾ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಂತರ ಅವರು ಕಲಾಣಿಪುರದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಅರಂಭಿಸಿದರಾದೂ ಅವರೂ ಕಲಾವಿದ ಅವರಾನ್ನು ಮುಂಬುಗೆ ಕರೆಯಿಸಿತು.

ಕೆ.ಎಲ್. ಭಟ್ಟರನ್ನು ವೋಡಲು ನೋಡಿದ್ದು ನನ್ನ ಹಡಿನಾರರ ಹಯಿಸಿನಲ್ಲಿ. ನಾನಾಗ ಚಿತ್ರಕಲೆಯ ಹೈಯರ್ ಗ್ರೇಡ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು. ಇವರು ಉದುಪಿಯ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗಿ 'ಸ್ವಿಲ್ಲಲ್ಯೇಫ್'ಗೆ ಜೀವ ತುಂಬಿಸ್ತಿದ್ದರು. ನೋಡಿದ ವೋಡಲ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸೂಸುವ ಸಾಕ್ಷಿಕ್ ಪ್ರೇಮವೇ ಅವರು ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಧಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಾಭಾಷಿಗಳಿಗೆ ದಿವಿಗೆಯಾಗಿರಬಹುದು.

ಮತ್ತೆ ನಾಗವರ ಒದನಾಟ ದೊರೆತ್ತಿದ್ದು 2002ರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಶಿಕ್ಷಕವ್ಯಕ್ತಿ ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ. ಬಿಡುವ ಸ್ಕೊಲೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮು 60ರ ದಶಕದ ಮುಂದೆನ ಜೀ.ಜಿ. ಕಲಾಶಾಲೆಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಉದುಪಿ ಸಿಟಿ ಬಸ್‌ಸಾಂಡ್ ಎದುರಿನ ಟಿಂಹೋಟೆಲ್ಲಾನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾರಸ್ಕರವಾಗಿ ಬಿಜ್ಜಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಟ್ಟರು ಅಧ್ಯಯನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದ ನೂರಾರು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಚಿತ್ರಗಳು ಅವರ ಸಂಯೋಜನಾ ತಂತ್ರ, ಕುಶಲತೆ, ವೈಧ್ಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಬೆರಗು ಮೂಡಿಸಿದ್ದವು. 'ಕಲಾಸುರ' ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದ ದಂಡಾವತಿ ಮರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ

ಕಲೆಯ ಪರಿಷಾರಿಕೆಯೇ ಬದುಕಿನ ದ್ವೇಯ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮಣಿಕೆ ತಾವು ಬದುಕಿದ್ದವರು ಕೆ.ಎಲ್. ಭಟ್ಟರು. ಕಳೆದ ಏಪ್ರಿಲ್ 15ರಂದು, 'ವಿಶ್ವ ಕಲಾದಿನ'ದಂಡೇ ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಿಗ್ರಮಿಸಿರುವ ಭಟ್ಟರು ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಾಜಗತಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಜೀವಂತ ಇರುವಂಥವರು.

■ ವಿಶ್ವನಾಥ ಎ.ಎನ್.

ಭಟ್ಟರ ಜೀ.ಜಿ. ಕಲಾಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಗಿಯುತ್ತಿದ್ದಂಡೇಯೇ, ತಮ್ಮ ನೂತನ ಕಲಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲಮೇಲಕರರ ಹತ್ತಿರದ ಒದನಾಡಿಯಾಗಿದ್ದ ಭಟ್ಟರಿಗೆ ಕೆ.ಕೆ. ಹೆಚ್‌ರರ ಪ್ರೀತಿ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ದೊರಕಿತು.

ಉದುಪಿ ಭಾಗದ ಕಲಾರ್ಥಿಗಳ ಸುಕೃತಪ್ರೇರಣೆ ಮತ್ತೆನೋ, 12 ವರ್ಷಗಳ ಮುಂಬೇ ಬದುಕಿನ ನಂತರ ಮುಂದೆ ಭಟ್ಟರ ಜೀವನ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಉದುಪಿಯ ಚಿತ್ರಕಲಾ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮೀಳಾ ಜೋಳಯ್ಯನವರು ಅರಂಭಿಸಿದ ಕಲಾಶಾಲೆಗೆ ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತೇನೋ? ಮುಂದೆ ಜೀವನ ಪೂರ್ವ ಕಲಾಶಾಲೆ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಕ್ಷಾನ್ನಾಸ್ ಮತ್ತು ಬಣ್ಣ ಎಂಬತೆ ಇದ್ದರು. ಎವ್ಯೂ ಜನ ಕಲಾವಿದರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೃತಿ ರಚಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದರೆ ಸಂಯೋಜನಾ ತತ್ವಗಳು, ವಿಧಾನ, ಮಾಧ್ಯಮಗಳ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಶಾಳಿಕ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕಾಗಿ ತೋರಿಸಿ, ತಪ್ಪನ್ನು ತಿಳಿ ಓರಣಗೊಳಿಸುವರು ವಿರಳ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಕನಾಟಕದಾಧ್ಯಾತ್ಮ ಇದ್ದ